

ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری (مطالعه موردی: زیر حوزه آبخیز کشار)

- سیدحمیدرضا صادقی، استادیار گروه مهندسی آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور
- فرود شریفی، استادیار پژوهشی، پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری کشور
- الهام فروتن، دانشیار، گروه مهندسی آبخیزداری دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، نور
- منوچهر رضایی، کارشناس ارشد آبخیزداری، مدیریت آبخیزداری استان تهران

تاریخ دریافت: آذر ماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: تیرماه ۱۳۸۳

چکیده

در این مقاله، ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری در بخشی از حوزه آبخیز کن (کشار) به صورت کمی مورد بررسی قرار گرفته است. روشهای کمی مورد استفاده شامل جرم مضاعف، میانگین متحرک، منحنی تداوم جریان و بررسی رژیم هیدرولوژیکی می باشند. به منظور استفاده از این روشها بارندگی و رواناب روزانه در سالهای قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری یعنی به ترتیب سالهای (۱۳۷۵-۱۳۷۷) و (۱۳۷۷-۱۳۸۱) جمع آوری گردید. منحنی جرم مضاعف نمایانگر تاثیر مثبت اقدامات آبخیزداری در کاهش میزان رواناب بوده است. منحنی میانگین متحرک پنج روزه، روند تغییرات بارندگی و رواناب نمایانگر کاهش میزان رواناب در بعد از اقدامات می باشد. بررسی منحنی تداوم جریان به وضوح کاهش دبی های بالا، افزایش تداوم جریان و کاهش خشکسالی هیدرولوژیکی در زیر حوزه کشار را نشان داد. همچنین در روش رژیم هیدرولوژیکی روند تغییرات بارندگی و رواناب، نمایانگر آرام تر گشتن عکس العمل هیدرولوژیکی حوزه آبخیز مورد نظر می باشد. در مجموع عملکرد مثبت اقدامات آبخیزداری در کنترل رواناب منطقه مورد مطالعه با استفاده از روشهای یاد شده به صورت کمی مورد تایید قرار گرفته است.

کلمات کلیدی: ارزیابی کمی، اقدامات آبخیزداری، حوزه آبخیز کن، جرم مضاعف، میانگین متحرک، تداوم جریان، رژیم هیدرولوژیکی

Pajouhesh & Sazandegi No:65 pp: 96-102

Quantitative performance evaluation of watershed management measures(Case Study: Keshar Sub-Watershed)

By: S. H. R. Sadeghi¹, F. Sharifi², E. Forootan³ and M. Rezaee⁴

In the present paper, quantitative performance evaluation of watershed management measures has been studied in Keshar sub-watershed using quantitative methods viz. double mass curve, moving average, discharge-duration curve and hydrologic regime analysis. To conduct the study, the daily precipitation and runoff data belonging to pre and post periods of implementation of measures i.e. 1996-1998 and 1998-2001 were collected. The double mass curve showed the positive effects of measures in runoff reduction. The reducing trend in runoff values was also verified by 5-days moving average. Studying the developed discharge-duration curve depicted the obvious reduction in high as well as low discharges and an extension in flow duration. Achieving a gradual slow in hydrologic response of the watershed was also confirmed with the help of hydrologic regime analysis. In overall the well performance of the implemented watershed management activities was quantitatively approved by applying the aforesaid techniques.

Key words: Quantitative Evaluation, Watershed Management Measures, Kan Watershed, Double Mass, Moving Average, Discharge-duration, Hydrologic Regime

مقدمه

افزایش جمعیت در بسیاری مناطق باعث بروز مشکلات بسیاری شده و به دنبال آن میزان بهره برداری از منابع طبیعی افزایش یافته است. به طوریکه تخریب منابع طبیعی یکی از معضلات قرن بیست و یکم به شمار می‌رود (۴). آبخیزداری به مجموعه اقدامات مکانیکی، بیولوژیکی و مدیریتی که در یک حوزه آبخیز به منظور ارتقاء وضعیت اقتصادی و اجتماعی ساکنین حوزه و با توجه به بهره برداری پایدار از منابع آن صورت می‌گیرد، اطلاق شده و بدون شک آبخیزداری یکی از فعالیت‌های عمده و زیربنایی می‌باشد که به مدیریت جامع منابع آب و خاک و پوشش گیاهی، بهره برداری، بهینه از این منابع و حفظ سرمایه اصلی می‌پردازد (۱۵). در ایران به دلیل جلوگیری از تخریب خاک و کاهش شدت آن و ممانعت از هدررفت آب اقدامات حفاظت آب و خاک از سال ۱۳۲۷ آغاز شده و تاکنون ادامه دارد. از آنجایی که اقدامات آبخیزداری در سطح گسترده در کشور در پی ساخت طولانی نمی‌باشد از این رو ارزیابی کمی از نتایج اقدامات به عمل آمده نیز چندان مورد توجه نبوده و روشهای مشخصی نیز به این منظور ارائه نشده است. این در حالی است که ارزیابی طرح‌های آبخیزداری به منظور تجزیه و تحلیل عملکرد اقدامات و تدوین راهکارهای اصولی یکی از نیازهای اساسی در این زمینه است. بنابر این ضرورت دارد روش‌های کمی مناسب برای ارزیابی عملکرد اقدامات مورد بحث شناسایی و استفاده شود (۱۶). بررسی پژوهش‌های انجام شده در این زمینه نشانگر این است که در سال ۱۹۸۹ اقدام به بررسی تغییرات جریان رودخانه بعد از برداشت درختان کاج در حوزه آبخیز Beete-Infsted در جنوب انگلیس به منظور مشخص کردن پیامدهای مربوط آن کرده است (۸). استفاده از روش آبخیزهای جفتی برای ارزیابی تغییرات جریان رودخانه Camp Creek بعد از قطع یکسره بیش از ۳۰٪ درختان که در حدود ۳۳۹ کیلومتر مربع حوزه آبخیز را شامل می‌گردید در مقایسه با آبخیز شاهد مجاور آن به نام Grea Creek از طریق بررسی اطلاعات هیدرومتری طی سالهای ۱۹۷۶-۱۹۷۱ (قبل از قطع درختان) و ۱۹۸۳-۱۹۷۳ (بعد از قطع درختان) نشان داده است که نتایج حاصل از این روش دارای همخوانی مناسب و قابل قبولی با یافته‌های حاصل از تحقیقات انجام شده با سایر روشها می‌باشد (۸). بررسی تأثیر عملیات مدیریتی مختلف در سه حوزه آبخیز در ناحیه Illinois آمریکا با بهره گیری از روشهای مختلف آماری پارامتریک و غیر پارامتریک برای آزمون تغییر کیفیت آب و میزان رسوب نشان داده است که اقدامات مدیریتی مورد استفاده در تقلیل رسوب، بی اثر بوده است (۱۴). بخش مهندسی حفاظت آب و خاک (SWCE) دانشگاه Pant هندوستان نیز در سال ۱۹۹۷ مبادرت به ارزیابی کمی اقدامات آبخیزداری انجام شده با استفاده از روشهای تجزیه و تحلیل سریهای زمانی، جرم مضاعف، رژیم هیدرولوژیکی، منحنی های تداوم جریان، میانگین متحرک و مدل‌های Sacramento و Tank در حوزه آبخیز Ramganga نموده و ضمن ارزیابی بسیار موفق انجام این گونه اقدامات در دستیابی به اهداف پیش بینی آبخیزداری، استفاده از روشهای یاد شده در ارزیابی کمی اقدامات را تأکید نمودند (۱۱). Radwan (۱۵) در منطقه Petra در اردن اقدام به بررسی نقش اقدامات

مختلف آبخیزداری با استفاده از مدل آنالیز سیلاب نموده است (۱۵). نتایج این تحقیق نمایانگر تقلیل دبی پیک و حجم سیلاب تا حد ۷۰٪ بوده است Hjelmfelt (۱۲). در حوزه آبخیز Good Water Creek واقع در ایستگاه تحقیقاتی Missouri مرکزی در آمریکا اثر نوار حفاظتی پوشش گیاهی را بر روی رواناب و بار رسوب، با استفاده از یک مدل اساساً فیزیکی و توزیعی بررسی کرده است (۱۲). نتایج بدست آمده از این بررسی نشان داده است که تغییر پوشش گیاهی آبراهه از پوشش گیاهی نامتراکم طبیعی به علفی متراکم موجب کاهش رواناب و رسوب می‌گردد. Cognard - Plancq و همکاران (۹) به ارزیابی نقش پوشش جنگلی روی جریان رودخانه در حوزه آبخیز Mont-Lozer واقع در فرانسه، با استفاده از مدل بارندگی-رواناب روزانه Grhum پرداختند. آنها این مدل را برای حوزه آبخیز مذکور با استفاده از اطلاعات هیدرومتری موجود از سال ۱۹۸۱، مورد بررسی قرار دادند. نتایج این تحقیق نشان داد که این مدل توانایی زیادی برای استفاده در اقلیم‌ها و توپوگرافی‌های مختلف دارد، همچنین این مطالعه به توانایی این مدل برای جداسازی و کمی کردن اثر پوشش گیاهی بر روی رژیم رودخانه تأکید داشته است. Mori (۱۳) نقش شهرسازی در تغییر شرایط هیدرولوژیکی در حوزه‌های آبخیز Tsurvmi و Nagoya در ژاپن طی سالهای ۱۹۵۸ تا ۲۰۰۳ را با استفاده از داده‌های هیدرومتری مورد بررسی قرار داد و نتیجه گرفت که در طی این مدت میزان رواناب در Tsurvmi بین ۱۰٪ تا ۸۰٪ افزایش یافته است در حالی که در Nagoya توسعه شهر سازی به واسطه افزایش تقاضای آبی باعث کاهش رواناب گردیده است. در ایران نیز حشمت پور (۳) به بررسی عملکرد عملیات آبخیزداری در کنترل سیلاب حوزه آبخیز غاز محله در استان گلستان پرداخته است. او دبی‌های اوج سیلابهای ۲، ۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰ و ۱۰۰ ساله را با روش ارزیابی استفاده نموده و نقش اقدامات افزایش پوشش گیاهی، عملیات مکانیکی و سازه‌ای بر آن را مؤثر دانسته است. فرازجو و خلیلی (۷) نیز به بررسی تأثیر سدهای اصلاحی توری سنگی روی بار معلق حوزه آبخیز زیارت در استان گلستان پرداختند. آنها با استفاده از منحنی تغییرات، میزان بار معلق حوزه را در دو دوره زمانی قبل و بعد از احداث سازه‌ها مورد مقایسه قرار دادند. طبق این بررسی مشخص گردید که در سطح اعتماد ۹۹٪ بین داده‌های بار معلق حوزه در قبل و بعد از احداث سازه‌ها اختلاف معنی داری وجود نداشته، سازه‌های توریسنگی برای کاهش بار معلق آبراهه کارایی نداشته‌اند. در تحقیق حاضر به منظور دستیابی به ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری از روش‌هایی که استفاده از آنها با انجام پژوهشهای زیربط در نقاط مختلف جهان به تأیید رسیده و همچنین با توجه به نوع اطلاعات موجود در کشور قابل کاربرد می‌باشد مورد بررسی قرار گرفته است. تحقیق حاضر با توجه به موجودیت آمار ثبت شده سیل در قبل و بعد از اقدامات، سیل خیز بودن منطقه و همچنین تنوع و اطلاعات مدون اقدامات آبخیزداری انجام شده در راستای تقلیل خطر سیل، در بخشی از حوزه آبخیز کن انجام شده است.

مواد و روشها

ویژگی‌های منطقه مورد مطالعه

حوزه آبخیز کن یکی از زیر حوزه‌های آبخیز مرکزی کشور می‌باشد که در استان تهران واقع شده است. این آبخیز از شمال به سلسله جبال البرز، از جنوب به شهر تهران، از غرب به کوه‌های پهن حصار و کدکو، از شرق به بند عیش محدود شده است و بین طولهای جغرافیایی $51^{\circ} 10'$ الی $51^{\circ} 22'$ و عرضهای جغرافیایی $35^{\circ} 46'$ الی $35^{\circ} 57'$ قرار دارد (شکل ۱). رودخانه اصلی در این آبخیز از به هم پیوستن سر شاخه‌های کشار، سنگان، رندان و کیگا تشکیل می‌گردد. سر شاخه کشار که اقدامات آبخیزداری اجرا شده در آن مورد ارزیابی قرار گرفته است مساحتی حدود ۲۸۴۰ هکتار دارد. زیر حوزه کشار دارای یک ایستگاه باران سنجی در نزدیکی روستای کشار و یک ایستگاه هیدرومتری در محل خروجی زیر حوزه می‌باشد. برخی مشخصات مهم زیر حوزه کشار در جدول ۱ و شرح اقدامات آبخیزداری انجام شده در آن شامل سدهای توریسنگی و خشکه چین، تراسبندی، کبه کاری، بذر پاشی کود سبز در جدول ۲ ارائه شده است. اجرای این اقدامات در سال ۱۳۷۷ آغاز و در سال ۱۳۸۰ به پایان رسیده است

روش تحقیق

از آنجایی که اقدامات آبخیزداری در زیر آبخیز کشار در سال ۱۳۷۷ شروع و در سال ۱۳۷۸ به پایان رسیده است، از این رو به منظور ارزیابی عملکرد اقدامات آبخیزداری سالهای ۱۳۷۷-۱۳۷۵ به عنوان دوره قبل از اقدامات آبخیزداری و سالهای ۱۳۸۰-۱۳۷۸ به عنوان دوره بعد از اقدامات در تحقیق حاضر مد نظر قرار گرفته است. روشهای جرم مضاعف^۲، میانگین متحرک^۳، منحنی تداوم جریان^۴ و رژیم هیدرولوژیکی^۵ و بر اساس روش کار ارائه شده توسط بخش مهندسی حفاظت آب و خاک دانشگاه Pant هندوستان (۱۹۹۷) برای دستیابی به هدف پژوهش یعنی ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری در منطقه مورد مطالعه استفاده شده است. شایان ذکر است که با توجه به روشهای انتخاب شده از آمار بارندگی و رواناب روزانه مربوط به سالهای قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری در قالب ۱۸۲۶ واقعه استفاده گردیده است.

روش جرم مضاعف

از آنجایی که از روش جرم مضاعف برای بررسی همگنی داده‌ها استفاده گردیده و در واقع تعیین کننده زمان و میزان تغییرات می‌باشد (۱۴)، از این رو امکان استفاده از آن در تشخیص کمی و زمان اثر تغییرات بوجود آمده در حوزه آبخیز در اثر انجام اقدامات آبخیزداری در صورت ثبات نسبی سایر عوامل ورودی به سامانه آبخیز ممکن می‌باشد (۱۰). خطوط برازش یافته بر نقاط منحنی در قبل و بعد از نقطه شکستگی بیانگر تاثیر مثبت یا منفی اقدامات آبخیزداری می‌باشد. برای استفاده از این روش، آمار روزانه بارندگی و رواناب زیر آبخیز کشار در قبل و بعد از اقدامات جمع‌آوری و سپس مقادیر تجمعی بارندگی حوزه در مقابل مقادیر تجمعی رواناب آن روی محور مختصات منتقل گردید و خط بهینه بر هر یک از قسمت های قبل و بعد از اجرای عملیات و اقدامات آبخیزداری برازش داده شد. خطوط برازش یافته بر نقاط منحنی در قبل و بعد از نقطه شکستگی بیانگر تاثیر مثبت یا منفی اقدامات آبخیزداری می‌باشد.

روش میانگین متحرک

به منظور مقایسه روند تغییرات بارندگی و رواناب و اطمینان از عدم تاثیرپذیری رواناب از تغییرات احتمالی ایجاد شده در بارندگی از روش میانگین متحرک یا لغزان استفاده می‌شود. در این روش با استفاده از آمار بارندگی و رواناب روزانه، میانگین متحرک پنج روزه بارندگی و میانگین متحرک پنج روزه رواناب محاسبه می‌گردد (۱۰). به طوری که برای ارزیابی بهتر، دو منحنی بر روی یک نمودار ترسیم و روند تغییرات در مقایسه با یکدیگر ارزیابی می‌گردد.

روش منحنی تداوم جریان

برای استفاده از این روش آمار دبی حوزه مورد نظر در سالهای قبل به تعداد ۱۰ روز و بعد از اقدامات به تعداد ۷۳۱ روز مد نظر قرار گرفته و با استفاده از رابطه بول (۲۶) احتمال تجربی وقوع سیلاب‌های مساوی یا بزرگتر از حد مورد نظر در مقطع زمانی (سالهای قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری) به دست آورده می‌شود. در این روش تداوم جریان (منحنی تداوم جریان در سالهای قبل از اقدامات و منحنی تداوم جریان در سالهای بعد از اقدامات آبخیزداری) به منظور

جدول ۱: خلاصه مشخصات زیر آبخیز کشار

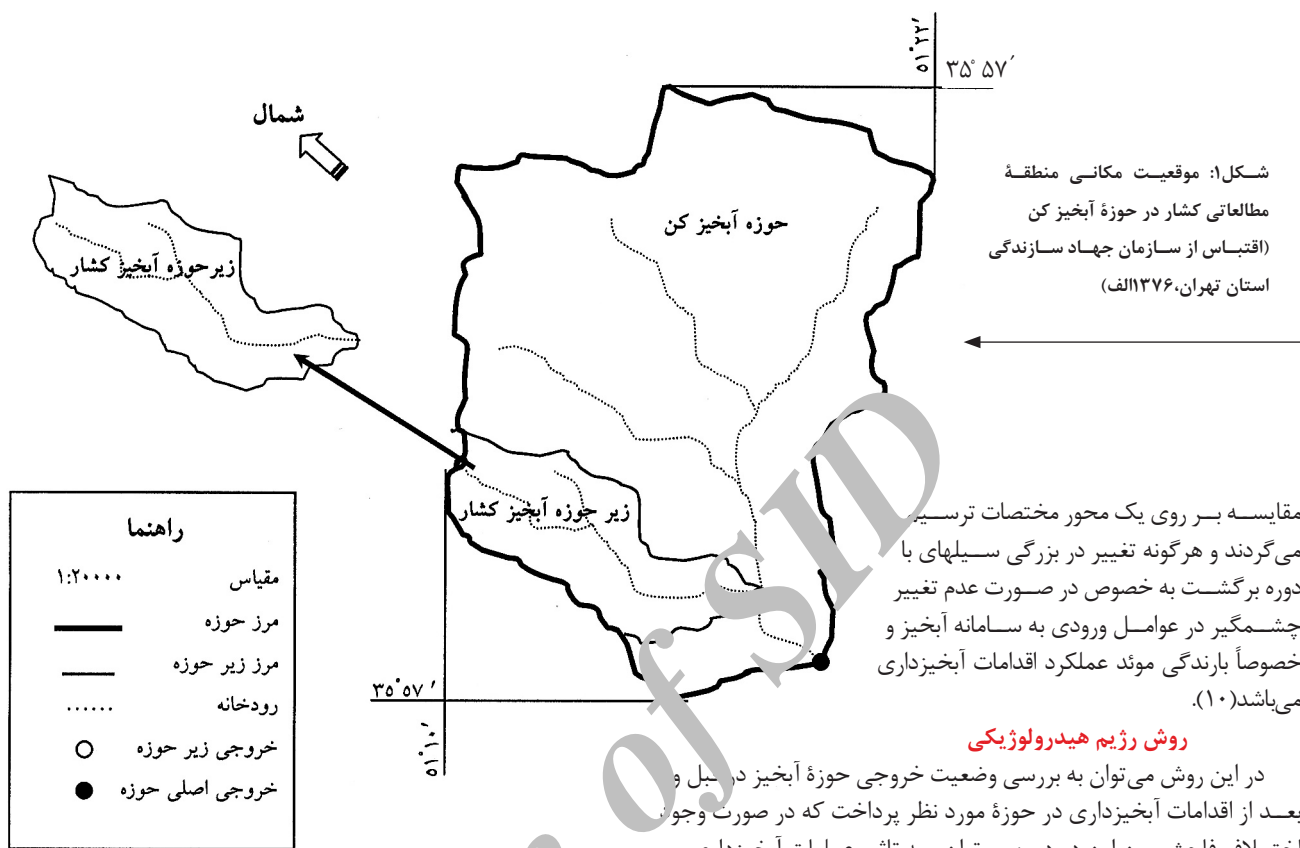
مساحت (هکتار)	ارتفاع متوسط (متر)	شیب متوسط حوزه (درصد)	شیب متوسط وزنی آبراهه‌ها (درصد)	فرماندگی خاک (تن بر کیلومتر مربع)
۲۸۴۰	۲۲۸۲	۳۵	۱۶/۷۱	۹۵۹/۳۲

ماخذ: سازمان جهاد سازندگی استان تهران (۱۳۷۶، الف)

جدول ۲: خلاصه اقدامات بیولوژیکی و مکانیکی انجام شده در زیر آبخیز کشار

تعداد سدهای توریسنگی	تراسبندی (متر مکعب)	سد خشکه چین (متر مکعب)	کبه کاری مراتع (هکتار)	بذر پاشی مراتع (هکتار)	کودپاشی مراتع (هکتار)
۲۶۶	۳۸۲۱	۹۰۲	۱۳۸/۵	۱۷۸	۱۳۶/۵

ماخذ: سازمان جهاد سازندگی استان تهران (۱۳۷۶، ب)

روش رژیم هیدرولوژیکی

در این روش می‌توان به بررسی وضعیت خروجی حوزه آبخیز در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری در حوزه مورد نظر پرداخت که در صورت وجود اختلاف فاحش بین این دو دوره می‌توان به تاثیر عملیات آبخیزداری پی برد (۱۰). در این روش ابتدا بارندگی و رواناب روزانه در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری را جدا کرده، سپس با استفاده از نسبت بین هر یک از داده‌ها به میانگین آن در دوره مورد نظر، نمودار آن ترسیم می‌گردد. این روش در واقع وضعیت خروجی حوزه آبخیز در مقایسه با مقادیر متوسط آن در درازمدت را ارزیابی می‌کند.

نتایج

به منظور استفاده از روش‌های کمی ارزیابی عملکرد اقدامات آبخیزداری ارائه شده در بخش روش کار شامل منحنی جرم مضاعف، میانگین متحرک پنج روزه، منحنی تداوم جریان و رژیم هیدرولوژیکی، در ابتدا کلیه داده‌های بارندگی و دبی روزانه سیلاب مربوط به قبل و بعد از اقدامات به ترتیب برابر ۱۰۹۵ و ۷۳۱ و مجموعاً به تعداد ۱۸۲۶ عدد جمع‌آوری گردید. سپس تساوی آماری میانگین داده‌های مربوط به مقادیر بارندگی در قبل و بعد از انجام اقدامات آبخیزداری با استفاده از آزمون t ارزیابی و فرضیه تساوی میانگین‌های آنها مورد تایید قرار گرفت. از آنجایی که طبق تحقیقات محلی و گزارش‌های موجود، مدیریت‌ها و تغییرات بوجود آمده در حوزه آبخیز مورد مطالعه طی دوره زمانی ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۷ عمدتاً در قالب طرح‌های آبخیزداری صورت پذیرفته است لذا نتایج ارائه شده در ذیل و هرگونه تغییر احتمالی را می‌توان ناشی از عملکرد آن اقدامات به حساب آورد. نتایج به دست آمده از داده‌های مورد استفاده به طرق مختلف کمی اشاره شده به ترتیب در اشکال ۲ تا ۵ نشان داده شده است.

بحث

رسی منحنی جرم مضاعف بارندگی

همانطور که در شکل ۲ نشان داده شده است، منحنی جرم مضاعف بارندگی دارای ضرایب زیاد می‌باشد. اما در یک نقطه شکستگی واضحی در این نمودار مشاهده می‌گردد. نظر به آنکه تنها تغییر بوجود آمده در حوزه طی دوره مورد مطالعه ناشی از اقدامات آبخیزداری بوده و همچنین زمان تغییرات نیز با زمان اتمام آنها تطابق داشته و طرفی شرایط حاکم بر حوزه آبخیز نیز از ثبات نسبی برخوردار می‌باشد لذا تغییر بوجود آمده را می‌توان ناشی از اثر اقدامات آبخیزداری به حساب آورد. به عبارت دیگر در این زیر حوزه آبخیز ۳۵۰ روز (نزدیک یکسال) بعد از انجام اقدامات آبخیزداری، تاثیر آن واضح شده که در واقع زمان آغاز چرخه سالانه هیدرولوژی حوزه آبخیز در سال بعد از اقدامات می‌باشد. از آنجایی که شیب خط برازش یافته بر نقاط منحنی در بعد از نقطه شکستگی کمتر از شیب خط برازش یافته بر نقاط منحنی در قبل از این نقطه باشد، نمایانگر تاثیر مثبت اقدامات آبخیزداری در زیر حوزه مورد بررسی است (۱۰). این مطلب با توجه به ضریب زاویه‌های خطوط برازش داده شده بر سری داده‌ها در دو دوره قبل و بعد از اقدامات روابط به خوبی واضح می‌باشد. همان‌گونه که در روابط (۱) و (۲) نشان داده شده است، شیب خط برازش یافته در قبل از اقدامات ۰/۲۲ بوده، حال آنکه در بعد از اقدامات به ۰/۱۶ تقلیل و به بیان دیگر شیب خط برازش یافته به مقدار ۰/۰۶ کاهش یافته است. همچنین در رابطه (۲) بیشتر بودن مقدار عرض از مبدأ (عدد ثابت) نسبت به رابطه (۱) و در مقایسه با روابط عمومی حاکم بر مدل‌های بارش-رواناب نشان دهنده افزایش

جریان پایه و پایداری بیشتر جریان در بعد از اقدامات آبخیزداری می‌باشد.

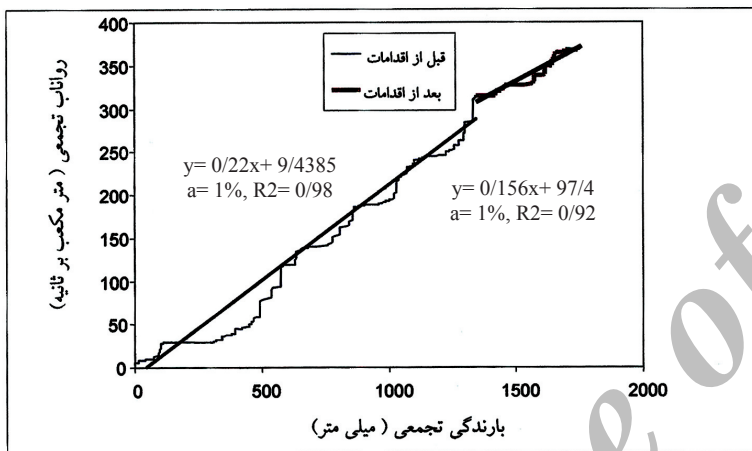
$$Y = 0.22X - 9.43 \quad \text{رابطه (۱)}$$

$$Y = 0.16X + 97.40 \quad \text{رابطه (۲)}$$

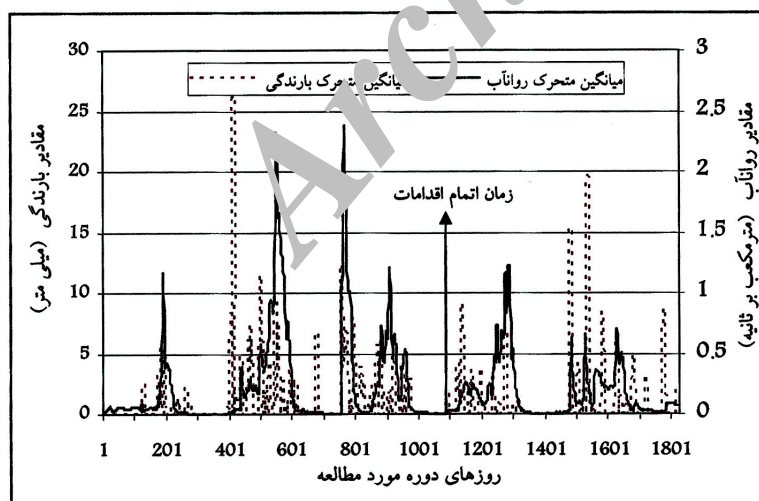
که در آنها Y رواناب تجمعی (متر مکعب بر ثانیه) و X بارندگی تجمعی (میلی‌متر) می‌باشند.

و همچنین احتمال وقوع کم‌آبی (خشکسالی هیدرولوژیکی) در قبل از اقدامات بیشتر بوده و این امر نشان دهنده تهدید محتمل‌تر منطقه مورد نظر در قبل از اقدامات به وسیله سیل و یا خشکسالی می‌باشد. حال آنکه این مقادیر حد در دوره پس از اقدامات تا حد زیادی تعدیل گردیده است. نتایج بدست آمده در این بخش ضمن تایید عملکرد مثبت اقدامات آبخیزداری در منطقه، موید توانایی روش منحنی تداوم جریان در تحلیل کمی وقایع هیدرولوژیکی در دوره‌های مختلف می‌باشد. جدول ۴ مقادیر رواناب به ازای برخی از دوره برگشته‌ها در دوره قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری را نشان می‌دهد.

مقایسه مقادیر دبی در قبل و بعد از اقدامات نشان می‌دهد که در بعد از اقدامات نسبت به قبل از آن، مقدار رواناب به ازای دوره برگشته‌های پایین افزایش و به ازای دوره برگشته‌های بالا کاهش یافته است. این امر نشان دهنده

شکل ۲: مقایسه منحنی - ضاعف بارندگی - رواناب در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری

شکل ۳: مقایسه منحنی میانگین متحرک پنج روزه بارندگی و رواناب در زیر حوزه کشاور

بررسی منحنی میانگین متحرک

مقایسه روند تغییرات بارندگی و رواناب با استفاده از منحنی میانگین متحرک پنج روزه ترسیم شده آنها در شکل ۳، نشان می‌دهد که دامنه تغییرات دبی رواناب در قبل از اقدامات آبخیزداری زیادتر بوده و با انجام اقدامات به تسبیح دامنه تغییرات کمتر گردیده است. این موضوع دبین آن است که دبی رواناب تدریجاً به یک حالت پایدار سوق می‌دهد و با بداند معناست که اقدامات آبخیزداری در منطقه مورد نظر مؤثر واقع گشته است. همچنین با مقایسه فصول بهار در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری مشاهده می‌گردد که دبی اوج رواناب در بعد از اقدامات آبخیزداری نسبت به قبل از اقدامات آبخیزداری کاهش قابل ملاحظه‌ای یافته، که این امر نیز نشان دهنده تاثیر مثبت اقدامات آبخیزداری است. مضافاً آنکه تاثیر پذیری دبی از بارندگی در قبل از اقدامات به واسطه فراز و نشیبهای زیاد در میانگین، بیشتر بوده ولی در بعد از اقدامات آبخیزداری این تاثیر پذیری به دلیل ایجاد شرایط یکنواخت تر کمتر شده است. به منظور مقایسه دو دوره قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری، میانگین و واریانس و ضریب تغییرات مقادیر به دست آمده از روش میانگین متحرک پنج روزه محاسبه و در جدول ۳ آورده شده است.

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، ضریب تغییرات بارندگی در بعد از اقدامات افزایش یافته و نشان دهنده نامنظم‌تر شدن رژیم بارندگی در بعد از اقدامات بوده، حال آنکه مقادیر میانگین، واریانس و ضریب تغییرات رواناب در بعد از اقدامات آبخیزداری کمتر شده که این امر نشان دهنده تاثیر مثبت اقدامات آبخیزداری در منطقه مورد نظر می‌باشد. همانگونه که سابقاً ذکر شد اختلاف بین مقادیر بارندگی در دو دوره قبل و بعد از اقدامات بر اساس آزمون t انجام شده معنی‌دار نمی‌باشد که این خود دلیلی بر ثبات نسبی ورودی به سامانه آبخیز مورد مطالعه است.

بررسی منحنی تداوم جریان

از بررسی و تدقیق در دو نمودار تداوم جریان ارائه شده در شکل ۴ مربوط به قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری به سادگی می‌توان استنباط نمود که در قبل از اقدامات احتمال وقوع سیلاب با دبی زیاد در منطقه نسبت به بعد از اقدامات بیشتر

جدول ۳: میانگین و واریانس مقادیر رواناب و بارندگی به دست آمده از روش میانگین متحرک پنج روزه در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری

دوره مورد نظر	میانگین رواناب (متر مکعب بر ثانیه)	واریانس رواناب	ضریب تغییرات رواناب	میانگین بارندگی (میلی متر)	واریانس بارندگی	ضریب تغییرات بارندگی
قبل از اقدامات	۰/۲۲۲	۰/۱۵۴	۱/۷۶	۱/۰۱۵	۶/۳۰۲	۲/۴۷
بعد از اقدامات	۰/۱۷۴	۰/۰۵۱	۱/۲۹	۰/۸۲۶	۵/۳۲۵	۲/۷۹

جدول ۴: مقادیر رواناب به ازای دوره برگشتهای مختلف (متر مکعب بر ثانیه)

دوره برگشت (سال)	۲	۵	۱۰	۲۰	۵۰	۱۰۰
قبل از اقدامات آبخیزداری	۰/۰۴۰	۰/۳۸	۰/۷۰	۱/۰۸۷	۱/۵۴	۲/۱۷۷
بعد از اقدامات آبخیزداری	۰/۲۴	۰/۵۸	۰/۷۳	۰/۸۸	۱/۳۲	۱/۶۲

جدول ۵: مشخصات آماری مقادیر دبی در دو دوره قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری (متر مکعب بر ثانیه)

دوره	تعداد داده	حداکثر	حداقل	میانگین	واریانس	چولگی	کشدگی
قبل از اقدامات	۱۰۹۵	۲/۵۲۸	۰/۰۰۱	۰/۲۲۲	۰/۱۶۲	+۲/۷۵۲	۸/۷۱۱
بعد از اقدامات	۷۳۱	۱/۸۴	۰/۰۰۳	۰/۳۴۵	۰/۱۰۳	+۱/۸۹۹	۴/۳۶۶

جدول ۶: مقادیر ضریب رواناب در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری در زیر حوزه کشاور

دوره مورد نظر	ارتفاع کل رودخانه (متر)	ارتفاع کل رودخانه (متر)	ضریب رواناب
قبل از اقدامات آبخیزداری	۱/۱	۰/۷۳	۰/۶۶
بعد از اقدامات آبخیزداری	۰/۶۰	۰/۳۸	۰/۶۳

ترتیب در قبل و بعد از انجام اقدامات می باشد.

جمع بندی

در تحقیق حاضر ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری با استفاده از روشهای منحنی جرم مضاعف، رژیم هیدرولوژیکی، میانگین متحرک پنج روزه و منحنی تداوم جریان صورت گرفت. همانگونه که سایر منابع مرتبط (۱۷، ۱۳، ۱۱، ۹، ۷، ۳) اظهار نموده اند هر یک از روشهای به کار گرفته شده به نحوی نقش مثبت اقدامات آبخیزداری در تقلیل رواناب را تایید نموده و به عنوان روشهایی مناسب جهت ارزیابی کمی عملکرد اقدامات آبخیزداری محسوب می شوند. دوره آماری کوتاه چند ساله مربوط به قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری از مشکلات تحقیق حاضر بوده و لذا تداوم پایش در راستای دستیابی به آمار طولانی مدت و بررسی عملکرد دراز مدت اقدامات آبخیزداری در منطقه مورد مطالعه توصیه می گردد. همچنین انجام تحقیق مشابه در سایر حوزه های آبخیز کشور با گستردگی بیشتر اقدامات و اهداف با روشهای موجود و حتی روشهای کیفی تاکید می گردد.

تاثیر مثبت اقدامات آبخیزداری در کاهش سیل های مخرب و خشکسالی در منطقه می باشد. همچنین با دقت در شکل ۴ مشاهده می شود که برای مثال دبی با احتمال وقوع پنجاه درصد (دوره برگشت دو سال) به ترتیب در قبل و بعد از اقدامات برابر ۰/۴۲ و ۰/۲۴ متر مکعب بر ثانیه می باشد. با مقایسه این دو نقطه در نگاه اول به نظر می رسد که اقدامات آبخیزداری مؤثر نبوده است زیرا با احتمال وقوع برابر میزان دبی در بعد از اقدامات افزایش یافته اما با کمی دقت ملاحظه می شود که اقدامات آبخیزداری تنها تداوم وقوع سیلهای کوچک و نزدیک به مقادیر میانگین را افزایش داده که همان یکی از اهداف آبخیزداری مورد توجه می باشد. به عبارت دیگر در قبل از اقدامات در منطقه گاهی خشکسالی و گاهی سیلاب رخ می داد در حالیکه بعد از اقدامات آبخیزداری داده ها توزیع مناسب تری پیدا کرده اند. منطقه به سمت تعادل طبیعی خود حرکت می کند. مشخصات آماری مقادیر دبی در قبل و بعد از اقدامات در جدول ۵ خلاصه گردیده است.

همانطور که در جدول ۵ ملاحظه می شود، علیرغم افزایش میانگین در بعد از اقدامات، مقادیر واریانس، چولگی و کشیدگی داده ها کاهش یافته است. این تغییرات بیانگر آن است که در بعد از اقدامات، داده های منحنی طبیعی تر گشته و این نشان دهنده روند حرکت منطقه به سوی تعادل طبیعی و طبعاً کاهش احتمال وقوع کم آبی و سیلاب است.

بررسی منحنی رژیم هیدرولوژیکی

با توجه به منحنی رژیم هیدرولوژیکی (شکل ۵)، نکات زیر را می توان استنباط نمود که تغییرات نسبت رواناب روزانه به رواناب میانگین در قبل از اقدامات آبخیزداری زیادتر بوده و در بعد از اقدامات این آشفستگی کمتر شده است. این موضوع نشان دهنده روند حرکت تولید رواناب به سمت تعادل طبیعی می باشد. همچنین با مقایسه نسبتهای رواناب روزانه به رواناب میانگین بدست آمده در بعد از اقدامات آبخیزداری نقاطی مشاهده می گردد که دارای نسبت بارندگی روزانه به میانگین بارندگی تقریباً برابر با دوره قبل از اقدامات بوده ولی نسبت رواناب روزانه به میانگین رواناب آنها کمتر و موید روند کاهش دبی رواناب می باشد. این امر نشان دهنده تاثیر مثبت اقدامات آبخیزداری و به عبارتی عکس العمل هیدرولوژیکی آرام حوزه آبخیز در بعد از اقدامات و همچنین امکان ارزیابی عملکرد اقدامات آبخیزداری با این شیوه است. تجزیه و تحلیل انجام شده (جدول ۶) در رابطه با ضریب رواناب برای دو دوره مورد نظر نیز نشان دهنده تقلیل این ضریب از ۰/۶۶ به ۰/۶۳ به

۶- سازمان جهاد سازندگی استان تهران مدیریت آبخیزداری، ۱۳۷۶، ب، طرح آبخیزداری حوزه آبخیز کن (مرحله تفصیلی، اجرایی)، گزارش اقدامات مکانیکی و بیولوژیکی، ۵۰ ص.

۷- فرار جوح و خلیلی زاده، م، ۱۳۸۱، بررسی تاثیر سدهای اصلاحی توری سنگی روی بار معلق حوزه آبخیز زیارت، مجموعه مقالات ششمین کنفرانس مهندسی رودخانه اهواز، صفحه ۱۵۸.
8- Cheng, J.D., 1989. Stream flow changes after clear cut logging of a pine beetle-Infested watershed In southern British Columbia, Canada, Journal of Water Resources Research ,25(3):449-456.

9- Cognard-Plancq, A.L., Marc, V., Didon-Lescot, J.F., and Normand, M., 2001., The role of forest cover on stream flow down sub-Mediterranean mountain watersheds: A modeling approach, Journal of Hydrology, 254(2001):229-243.

10- Das, G., 2000., Hydrology and soil conservation engineering, Prentice-Hall of India Private Limited Pub., 489p.

11- Department of Soil and Water Conservation Engineering .SWCE, G.B.P.U.A and T., 1997., Evaluation of soil and water conservation measures, 250 p.

12- Hjelmfelt, A., 1999., Modeling hydrologic and water quality responses to grass waterways, Journal of Hydrologic Engineering, 4(3):251-256.

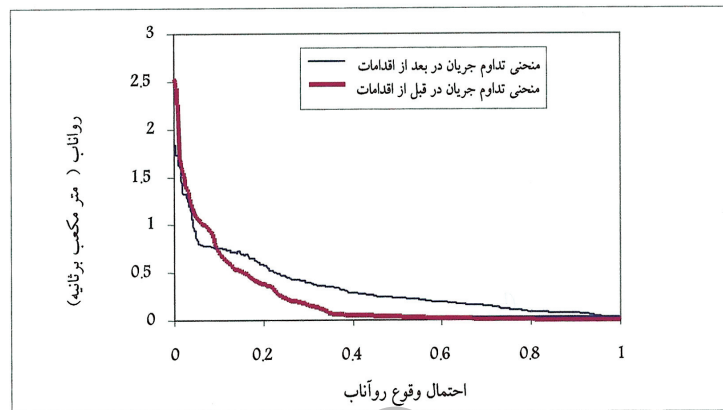
13- Mori, K., 2003., Changes in water balance attendant upon urbanization toward sustainable use of water Resources, In Proceeding of International Conference on Rational Use and Conservation of Water Resources In Changing Environment, 10-15 July 2003, Armenia.

14- Mutreja, K. N., 1990., Applied hydrology, TATA McGraw-Hill publishing company limited, 959p.

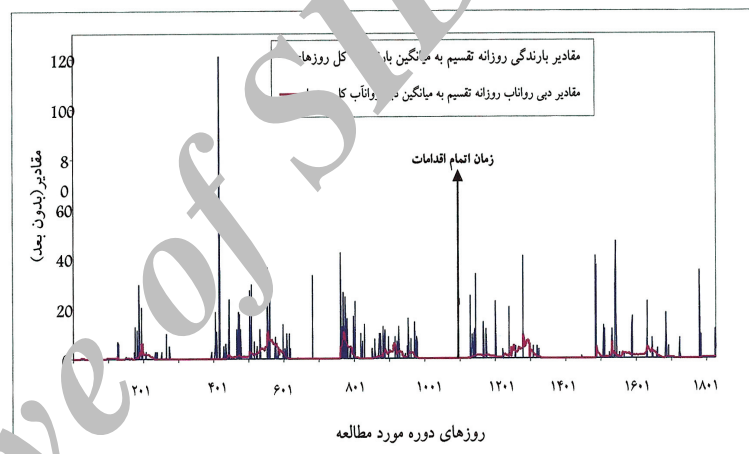
15- Radwan, A., 1999., Flood analysis and mitigation for an area in Jordan, Journal of Water Resources and Management, 125(3):170-177.

16- Rajora, R., 1998. Integrated watershed management, A Field Manual for Equitable, Productive and Sustainable Development, Rawat Publication, New Delhi, India, 616p.

17- Walker, J. F., 1994., Statistical techniques for assessing water -quality effects of BMPs, Journal of Irrigation and Drainage Engineering, 120(2): 334-347.

شکل ۴: وضعیت منحنی تداوم جریان قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری

شکل ۵: وضعیت رژیم هیدرولوژیکی در مقایسه با بارندگی در قبل و بعد از اقدامات آبخیزداری

پاورقی ها

- 1- Physically Based and Distributed modols
- 2-Double Mass Curve
- 3-Moving Average
- 4-Discharge - Duration Curve
- 5-Hydrological Regime
- 6-Weibul

منابع مورد استفاده

- ۱- احمدی، ح، ۱۳۷۸، ژئومورفولوژی کاربردی، انتشارات دانشگاه تهران، دوره دوم، جلد اول، صفحات ۱-۱۰.
- ۲- بهبهانی، س.م، ۱۳۸۰، هیدرولوژی آبهای سطحی، انتشارات دانشگاه تهران، ۴۸۵ ص.
- ۳- حشمت پور، ع، ۱۳۸۱، بررسی عملکرد اقدامات آبخیزداری در کنترل سیلاب حوزه آبخیز غاز محله (استان گلستان)، مجموعه خلاصه مقالات اولین همایش نقش و جایگاه آبخیزداری در توسعه منابع طبیعی و کشاورزی حاشیه خزر، صفحه ۹۶.
- ۴- رفاهی، ح.ق، ۱۳۷۸، فرسایش آبی و کنترل آن، انتشارات دانشگاه تهران، دوره دوم، صفحه ۲.
- ۵- سازمان جهاد سازندگی استان تهران مدیریت آبخیزداری، ۱۳۷۶ الف، طرح آبخیزداری حوزه آبخیز کن (مرحله تفصیلی، اجرایی)، گزارش فیزیوگرافی، ۲۸۴ ص.